

Mort d'un valencianista històric

Josep Fibla, figura civil de Castelló

Diumenge 3 de febrer soterraren a Castelló de la Plana, la ciutat on havia nascut el 25 de juliol de 1916, Josep Fibla i Viciano. En l'acte participaren el president de la Generalitat Valenciana, Joan Lerma; l'alcalde de Castelló, Antonio Tirado; el president de la Diputació provincial; el de la Fundació Gaietà Huguet, Adolf Pizcueta —gran amic del difunt—; el de la Caixa d'Estalvis de Castelló, Sánchez Adell, i d'altres nombroses personalitats de la política i de la vida civil i cultural.

Valencianista, sempre

Fibla pertanyia a una família liberal i republicana, i això el va marcar amb uns caràcters morals que va mantenir durant tota la seua vida. Estudià a l'Institut Ribalta, de Castelló, on fou president de la Federació Universitària Espanyola (FUE), que lluitava contra la dictadura de Primo de Rivera. Estudià després a Barcelona i, a través de la relació familiar amb Gaietà Huguet i Segarra, prengué contacte amb el valencianisme i seguí cursos de llengua per correspondència amb Carles Salvador.

Durant la Segona República, fou militant d'Acció Republicana, el partit de Manuel Azaña, i després d'Esquerra Republicana del País Valencià, que tenia com a líder G. Huguet. Féu la guerra amb les tropes republicanes i, en acabar el conflicte, i després d'haver passat per un camp de concentra-

ció, tornà a les seues activitats, que el dugueren a ser, més de vint-i-cinc anys, president del Sindicat de Regants del Pantà de Maria Cristina. Fou també molts anys vice-president de la Caixa d'Estalvis de Castelló.

En els anys de la transició s'afilià al Partit Socialista del País Valencià i

quan el PSPV s'integrà en el PSOE, ell també ho féu. Els últims anys, fou president del PSPV-PSOE de Castelló.

Cultura i servei

Com a conseqüència lògica del seu valencianisme, Fibla formà part de diverses institucions culturals i cíviques, entre les quals cal

remarcar la Fundació Gaietà Huguet, institució de mecenatge on va ocupar el càrrec de secretari; fou també membre de la Fundació Ausiàs March i de la Societat Castellonenca de Cultura i soci fundador d'Acció Cultural del País Valencià. En tots aquests càrrecs, tant sota la dictadura de Franco com després, desplegà una gran activitat i una notable eficàcia al servei del país, amb un tarannà ferm, sense estridències, i parlant sempre com a castello-nenc.

En 1984 fou elegit president de la Societat Promocions i Edicions Culturals S. A. (PECSA), nascuda per a l'adquisició del diari *Mediterráneo*, en ser liquidats els periòdics de l'antiga cadena del Movimiento. Fibla considerà que aquella era la millor manera per aconseguir un diari «democràtic, pluralista i obert a tothom».

Per als qui més el van conèixer, Josep Fibla oferia el model d'una personalitat que voldrien haver vist més estesa al País Valencià. Era el model d'una burgesia nacionalista, oberta, dialogant, laica, plenament democràtica i plenament dedicada a la defensa dels interessos valencians, especialment en l'ordre lingüístic i cultural.

Des d'aquest punt de vista, Fibla sentia una raonable precaució enfront de la ciutat de València, dels «valencianets». Era un tret característic d'una solidesa irrenunciable d'idees nacionals, enfront de tantes traïcions.

Josep Fibla, una notable eficàcia al servei del país

/ Arxiu